ELS MARQUESOS DE LA FLORESTA I LES SEVES PROPIETATS DE TÀRREGA (1705-1716)

Per Josep M.T. Grau i Pujol
Roser Puig i Tàrrech

8

En la nostra recerca a l'arxiu parroquial de Montblanc vam trobar un llibre de comptes del Dr. Caietà Bernada, de Montblanc, administrador dels béns i l'heretat del Marquès de la Floresta, Anton de Potau, difunt, situats a Tàrrega i a la Floresta, on tenia una finca d'esbarjo i d'on provenia el seu títol nobiliari.

Anton de Potau Molas passava a ser l'únic Marquès de la Floresta el 20 de juny del 1703, segons ordre del rei Felip V, en agraïment pels seus serveis com a conseller d'Hisenda i president de la comptadoria major de comptes. Fill de Jaume de Potau Molas, doctor en drets i conseller de la Reial Audiència Civil de Catalunya, d'una família originària de Sarral (Conca de Barberà); i fill de Dorotea de Ferreró, de Tàrrega. En aquesta vila naixia el 1664, i moriria en el setge de Barcelona l'any 1713.

Els comptes, dels anys 1705-1706 i 1714-1716, són donats a la seva vídua[1] i hereva, la marquesa de la Floresta. Ignàsia de Gay, nascuda a Ager, era filla única de Miquel de Gay i Anna de Peñalosa, i com a tal rebé en herència la casa coneguda avui a Tàrrega com el palau dels Marquesos de la Floresta o hospital d'Ardèvol[2]. La casa, tot i prendre el seu nom, fou habitada pocs anys pels marquesos. A finals del 1705, davant la nova situació política de Catalunya i l'entrada de Carles III a Barcelona, marxaren a viure a Madrid, com veurem més endavant.

Continuem amb la viuda. Aviat es casarà amb un militar important, Juan de Abarca, conde de la Rosa, i passarà a ser la comtessa de la Rosa, i viurà a la cort de Madrid. Viuda per segona vegada el 1737 obtindrà molts títols i morirà, deu anys després, al Palau del Buen Retiro.

Les propietats de Tàrrega i de la Floresta les van mantenir i les heredarà un cosí de la dita viuda, Antoni de Gay, ja que els marquesos morien sense descendència.

El sistema absentista comportava una llista d'administradors, mitgers, arrendadors, jornalers, etc., en un teixit de relacions humanes i econòmiques de domini importants.

De les terres i casa de la Floresta, on cobraven delme, no en tractarem, perquè cau fora de l'àmbit territorial de la comarca de l'Urgell. Però hem de fer esment del rector d'Arbeca, Marià Pi, com administrador dels grans; del batlle de la Floresta, Josep Aloy, administrador dels productes de l'horta, cànem i oli. A la Floresta treballaven un moliner, Joan Balaguer; tres mitgers, Miquel Ballester, Agustí Gras i Batista Solanes; i un hortalà anomenat Joan (?). Com a jornalers apareixen Francesc Valls i Miquel Oms, d'Arbeca.

A Tàrrega el mitger de tota la terra era Agustí Rubinat. L'hort, però, el tenien arrendat a Francesc Pont. El mitger i la seva família viuen a la casa del carrer del Carme (palau dels marquesos). Quan ell mor, el 1716, conviuen amb la seva viuda Magdalena i la seva filla de 12 anys, una cunyada també viuda, la filla de 8 anys d'aquesta i un mosso. Segons el cadastre no paguen cap tipus de lloguer.

LES PROPIETATS DE TÀRREGA

A Tàrrega les propietats són importants i estan força dividides. En total es valoren, segons s'estima del 1704[3], en 7.650 lliures, a les quals cal sumar les 1.200 lliures de la casa, amb una xifra resultant de 8.850 lliures. Les peces de terra, dividides en dinou parcel.les, sumen 94,2 jornals (34,8 Ha). La mitjana és fàcil de fer, 5 jornals per parcel.la i 402 lliures de valor mitjà.

En el cadastre del 1716[4] (i en el del 1722[5], còpia de l'anterior);, la propietat baixa a 52,32 jornals (19,4 Ha). Ens podria fer pensar en una venda de terres, però no la podem constatar.

Es tracta, més aviat, d'una valoració menor. Així, la casa passa a valorar-se en 450 lliures, més d'un 250% menys. A més, la recanació del 1728[6], dóna a les propietats l'extensió de 87,5 jornals (32,4 Ha), trenta més que sis anys abans i només sis menys que l'any 1704.

En tot cas, l'heretat de Tàrrega està dins les tres majors de Tàrrega. No només té una gran extensió, la segona segons el cadastre, sinó que a més són terres de qualitat. Un 40% són de regadiu, i no hi consta l'erm. Aquesta circumstància no és casual, sinó que és una tendència generalitzada i comprovada per estudis anteriors a nivell local[7]: els majors propietaris tenen les millors terres.

Tornem als documents de caràcter fiscal. Les estimes del 1704 ens mereixen confiança. La recanació del 1728, molt detallada, i amb unes dades molt semblants a les del 1704, ens aproximen a la realitat. En canvi, els cadastres intermitjos semblen amagar la veritat: en el cadastre del 1716 trobem una xifra arrodonida tatxada, sempre superior a la declarada, i que correspon a les estimes fetes dotze anys abans. En el temps intermedi els marquesos no han estat a Tàrrega, sinó que han viscut a Madrid. No sembla possible que compressin i venguessin terres, més si pensem que bona part del tems l'ocupa un conflicte bèl.lic. Sense l'estudi, però, dels manuals notarials i les dificultats en els canvis de noms de les partides, no podem ser categòrics en les conclusions, tot i semblar clara una voluntat d'ocultació, de cara a pagar menys, i afavorits per al cojuntura favorable, amb la victòria del seu partidari, Felip V.

La nostra afirmació, que pot semblar agosarada, la refermem amb alguns exemples:

PARTIDA	ESTIMES 1704	CADASTRE	1716 / 1722	RECANACIÓ 1728
Les Planes	3,5 jornals	(3,5)	2,58 j.	3,875 j.
Camí de Verdú	25 jornals	(25)	18,75 j.	25,125 j.
Cercavins	1,75 jornals	(1,75)	1,25 j.	1,625 j.
Camí Ofegat	7,08 jornals	(7)	5,25 j.	7 j.

Les propietats de Tàrrega estaven gravades per una sèrie de pagaments. En primer lloc hem de parlar dels drets de sèquies, els quals es pagaven el 1714 en espècie, en blat bo, per un valor monetari d'11 lliures (3 quarteres 8 cortans a 30 rals/quartera).

En segon lloc, la contribució municipal, dels «pahers» de Tàrrega. L'any 1714, per talls, cobrat en espècie, el cost puja 19 lliures (4 quarteres de blat i 4 quarteres d'ordi). L'any 1715 augmenta en gran mesura, passant a 30 quarteres de blat i 15 quarteres d'ordi «*haver-se'n aportat la vila de la hera*», 5 quarteres més de blat que la llavor que sembra per l'any següent. Aquest any, 1715, també cal afegir-hi 3 lliures 5 sous 3 diners, pel dret d'entrada de la verema a la vila.

En tercer terme, la collita era la garantia d'una sèrie de censals, que pagaven directament els mitgers. Entre els censalistes trobem el convent del Carme, l'obra de l'església, la comunitat de preveres, el col.lector de l'hospital, el convent de Sant Joan, tots de Tàrrega, i el rector de la Curullada, Joan Clos. A banda subvencionaven la pensió de la monja de Vallbona Teresa de Potau, per un total de 50 lliures anuals. Pagaven censos a les monges de Sant Hilari, cobrats pel seu col.lector Josep Torres.

Entre les despeses corrents sempre hi és present el manteniment dels edificis i terres. L'any 1714, per exemple, es paguen 5 lliures i sou a Josep Sisteró per arreglar les portes de la casa; i a un mestre de cases 26 lliures 15 sous 9 diners per reconstruir les tàpies de l'hort i del clos de l'era.

En època bèl.lica, també són presents costos extraordinaris, com l'hospedatge del superintendent Nicolás Hinojosa, quan passava l'any 1715 per Tàrrega. O bé la construcció d'unes portes noves pel clos de l'era, que des de la «guerra se trobaven arrencades».

Finalment, cal parlar del cost de jornals per feines concretes del camp: sembrar, batre, fer formiguers, etc.

La collita, tot i correspondre a una gran propietat, varia segons els anys el seu rendiment,

com és inherent al tipus de conreu; i el règim d'explotació amb mitgers comporta una rendabilitat no gaire alta. L'any 1714-15 queden a favor de la marquesa:
3 lliures 4 sous 3 diners del cànem, vi i oli (a mitges)
14 lliures 7 sous 8 diners dels grans (a mitges), per pagar una obra. En realitat no té cap benefici.
14 lliures 4 sous 7 diners de l'hort (en arrendament).
En total 17 lliures 8 sous 10 diners.

El total d'entrades varien molt segons el producte. Del cànem (10 roves 17 lliures, recordem que sempre parlem de la meitat de la collita) n'obté 29,5 lliures; 14 lliures de llavor de cànem (2 quarteres); 17 lliures per l'oli (18 cortans) i 49 lliures del vi (140 càntirs). En total, 109 lliures 18 sous. Les sortides d'aquell any pugen a 106 lliures 13 sous 9 diners, destinades sobretot al pagament d'una pensió de censal al convent del Carme (36 lliures).

Els grans, que ocupen la major superfície, no donaren aquest any cap benefici a la seva propietària, si bé donaren 157 quarteres 5 cortans de collita. De blat bo, 75 quarteres 8 cortans; de mixtura, 26,5 quarteres; 39,25 quarteres d'ordi. Als quals cal afegir vora 16 lliures de les llavors. 50 quarteres s'aguarden per sembrar l'any següent, 32 quarteres s'envien a la Floresta i, de la resta, 62,75 quarteres es venen per un total de 141 lliures 13 sous. D'entre les sortides destaquen novament les pensions endarrerides del censal al convent del Carme (72 lliures).

Les de l'hort, en canvi, donat en arrendament, tot i moure un capital molt menor, són entrades assegurades. Del 8 de novembre del 1714 al 25 de juliol al 1715 la marquesa cobra 23 lliures 5 sous 1 diner i 3 quarteres de faves. Les sortides són ínfimes: 6 lliures 3 sous 6 diners, per 56 càrregues de fems i 2 de formiguers; i 3 lliures 2 sous 6 diners per faves.

L'any següent, la collita de grans baixa una mica, a 135 quarteres, 1,5 cortans, restant un saldo positiu de 9 lliures 1 sou. Però la part de regadiu, amb una entrada de 198 lliures 12 sous 10 diners, comporta un saldo negatiu de 8 lliures 8 sous 10 diners que, compensat amb l'anterior, dóna un benefici total de la gran heretat de Tàrrega per a la propietària, la marquesa, d'1 lliura 11 sous 2 diners!

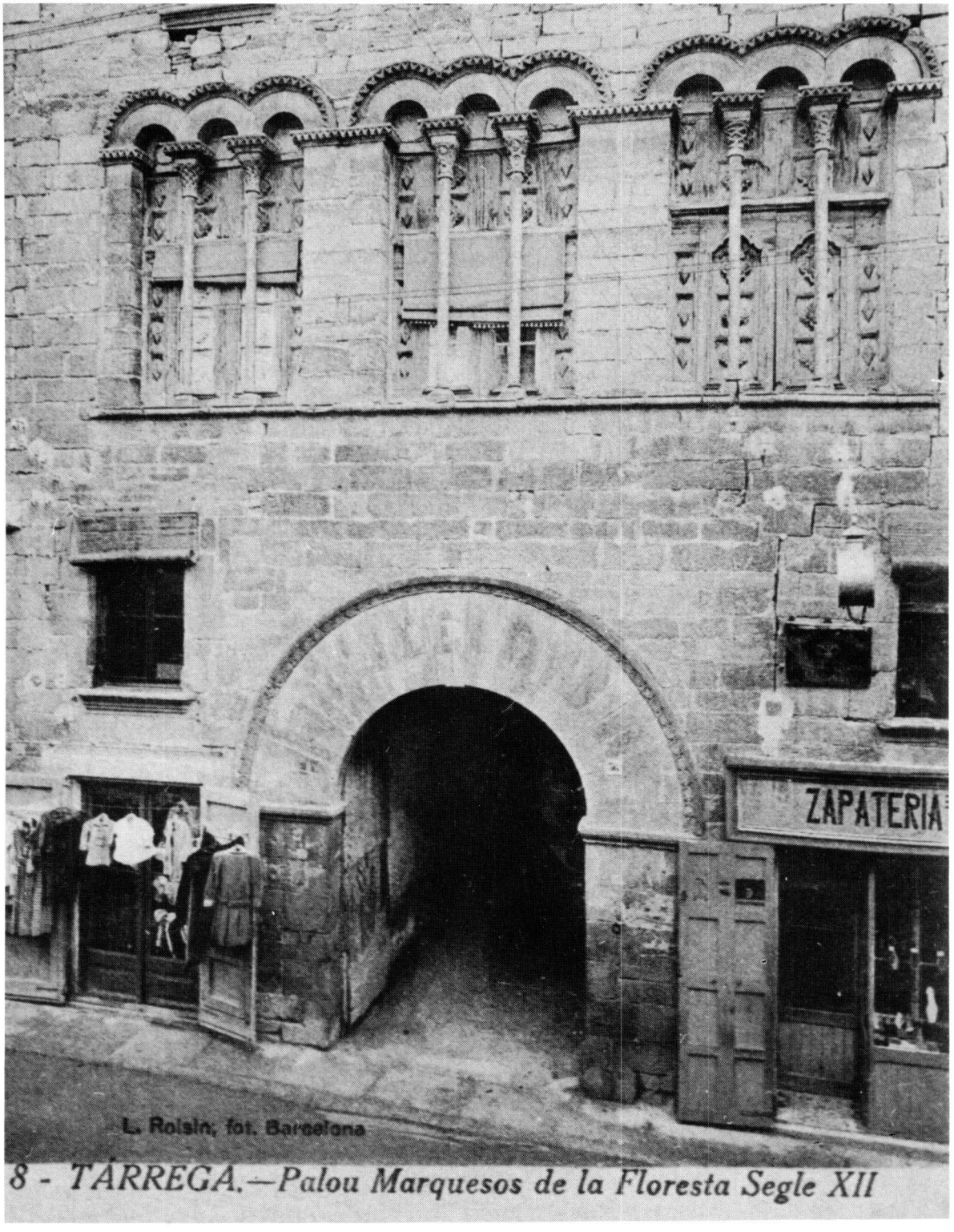
No podem conèixer el rendiment per hectàrea del conreu, degut a les deficiències de la font cadastral i a la manca d'especificació dels comptes. La recanació del 1728, a nivell estandard, dóna els següents rendiments: 10 quarteres/jornal de la sembradura de regadiu, 2,75 q/j de la sembradura de secà de segona qualitat, i 1,375 q/j per la de tercera classe. El que si podem aportar és el rendiment del gra plantat. L'any 1715, la collita obtinguda fou de 5,4 grans per gra de blat bo sembrat; 4,4 grans per gra d'ordi i 1,87 grans per gra de blat espeltós o mixtura. Observem com el blat bo manté els dos anys aquest rendiment, mentre l'ordi i la mixtura varien més segons les circumstàncies.

LA MARXA A MADRID I LA MORT DEL MARQUÈS

A més dels comptes de les heretats targarines, l'administrador s'ocupa d'arreglar els assumptes de Barcelona, des de la seva marxa precipitada, a finals d'octubre del 1705, a Madrid, fins a mitjan any següent.

Ens aproximem a les relacions i a la vida privada d'un noble de nova creació, targarí d'origen i botifler. Per aquest motiu, hem cregut d'interès fer-hi un repàs. Deixem, però, la venda del mobiliari que només podriem tractar pel damunt d'una forma descritiva, deixant-ho per un treball més especialitzat. En total, les quantitats comptabilitzades arriben al volum de les 2.500 lliures: 2.637 lliures 4 sous 10 diners d'entrada, 2.669 lliures 7 sous 6 diners de sortides, amb un lleuger dèficit, de 32 lliures 2 sous 8 diners.

Vegem-ne el desglossament. Les despeses pel viatge són importants, tot i que deixaren molts béns mobles a Barcelona. El lloguer dels carruatges i dels mossos de Josep Ferriol per anar de Barcelona a Saragossa, passant per Solsona, puja 209 lliures 15 sous (recordem que un jornal de pagès era de 4 o 5 sous, i que 20 sous són 1 lliura). A aquesta xifra cal afegir-hi el mosso particular de mules,Esteve Inglí i el seu cotxer, un tal Mateu, l'allotjament, i la continuació

Façana del Palau dels Marquesos de la Floresta. Postal editada a començaments del segle XX per la llibreria Güell de Tàrrega. (Arxiu Fotogràfic del Museu Comarcal de Tàrrega).

del viatge fins a Madrid, del qual desconeixem el cost.

El destí dels mobles és divers: uns els prenen ells, d'altres es venen a particulars, d'altres es subhasten i també se'n regalen. Alguns foren enviats més tard per l'administrador, un cop reclamats pels marquesos. Diferents partides corresponen a encàrrecs de caixes de fusta o baguls per enviar objectes concrets: làmines pintades, quadres, llums, etc. Menció a part mereix l'argent. El 24 de gener del 1706 es paga un fuster, Pere Fererr, per fer un bagul folrat per a guardar la plata tancada. L'any 1714, el 9 d'octubre, es paga un argenter perquè pesi la plata i es mana fer un caixó per transportar-la a Madrid. A la tramesa, efectuada ben entrat el 1715, s'hi inclou un certificat de la Diputació, signat per Salvador Prats i Matas.

S'espera acabar la guerra per recuperar les possessions deixades a Barcelona, en la seva marxa precipitada l'octubre del 1705. Potser, en un principi, pensaven tornar a Catalunya, però, davant la mort del marquès, la viuda decidí quedar-se a Madrid i, per aquest motiu, reclamà els béns definitivament.

La situació política ens explica el buit de gairebé deu anys en la comptabilitat: es passa de finals del 1705 a finals del 1714. L'administrador s'encarrega de les propietats des de finals d'octubre del 1705 fins a primer de març del 1706 «*per cuydar de las obres de dita casa, recullir y desar los mobles y fer lo demés necessari*». I, per a posar en ordre els deutes i cobraments, del 9 d'abril del 1714 al 9 d'abril del 1715, davant la viuda, amb el retorn a la normalitat. Una viuda que aviat serà comtessa a Madrid[8].

L'escapada comportà l'impagament del servei domèstic que romangué a Barcelona: una «*criada de cuyna*», Petronil.la Codina, i un ajuda de cambra del marquès, Jeroni Delfau. El «*cotxero*» i altres servents marxaren amb els marquesos a Madrid. L'administrador paga a la muller del cotxer, Francesca, que roman a Barcelona.

La guerra comporta atacs al patrimoni. Barcelona, i tota Catalunya, durant el segle XVII i principis del XVIII, època de l'existència dels marquesos, fou una societat en guerra. La casa dels marquesos, situada al carrer Gignàs, «*después del siti de l'any 1697*» s'hi van haver de fer abobs per un valor de 16 lliures. «*Per a retornar la ruhïna que las bombas del siti de l'any 1705 hauran causat*» en aquesta casa, i a una altra, que tenien al carrer Ample. Per arranjar els desperfectes contractaren un mestre de cases, Nicolau Valls, un fuster i un manyà, que hi treballaren des del novembre del 1705 fins al gener del 1706, un mes i mig. Les obres costaren 223 lliures.

Novament la casa del carrer Gignàs «*per lo siti de 1714 quedà espatllada*», i calgué la participació dels tres artesans, si bé el mal fou menor: la reparació costà 58 lliures.

A més, l'any 1705, «*després de la entrada dels aliats en la present ciutat*» per treure els soldats allotjats a dita casa, hagueren de pagar 6,5 lliures, concretament el dia 26 de novembre.

Després de la mort del marquès, vençuts els austriacistes, i la marquesa convertida en comtessa, es féu subhasta pública dels béns mobles dels marquesos que havien quedat a Catalunya, els dies 5, 6 i 7 de febrer de l'any 1715. El corredor de coll fou Jaume Torres i el subhastador el mercader Joan Francesc Comellas, qui des del 1705 guardava els béns a casa seva. La suma arreplegada fou de 629 lliures 17 sous 6 diners. Abans, però, de forma privada s'havien venut les millors peces. Ramon de Xammar comprava sis tapissos de tema mitològic, de la història d'Hèrcules, per 560 lliures, a carta de gràcia. Josep Picalquers comprava un llit de domàs carmesí i daurat per 336 lliures. Josep Suñer, de Tarragona, es quedava mobles per un total de 110 lliures i unes vidrieres, la part «se trobava sencer», per 43 lliures 7 sous. Un llit de seda a un altre comprador, per 124 lliures 12 sous.

Alguns objectes foren regalats. Una arqueta daurada a Teresa de Abarca, i unes tauletes pintades a la monja Teresa de Potau, parenta del difunt marquès.

La nova comtesa també compra algun objecte a Barcelona. El 1715 mana que li comprin i enviïn una «*mantellada*» i una partida de «*canyatillos*» de vidre blanc.

Amb les vendes es pagaven els deutes pendents. Algunes partides eren petites, com les 40 lliures que devia el marquès a un adroguer, Josep Salvador Simon, per tres cuites de xocolata;

o el cost del notari (15,5 lliures) i d'un causídic per un judici (1,25 lliures). Però altres són considerables: 216,5 lliures que devien al mercader Joan Francesc Comellas per roba comprada del 13 de febrer del 1684 al 3 de maig del 1691, pels marquesos i pel pare del marquès, Jaume de Potau i la mare de la marquesa, Anna; llavors marit i muller. I, sobretot, una lletra signada per Jaume de Potau a favor de Joan Comellas, pare del mercader, el 6 de maig del 1685 per un valor de 1.230 lliures. Amb les vendes i la subhasta restà tot liquidat, però poc profit en tragué.

Les cases no es deixen abandonades, sinó que un mes després ja les donen en arrendament. L'1 de novembre del 1705 la botiga de la casa del carrer Gignàs, per 18 lliures es lloga a un manyà de Barcelona, Marià Seguí; el 19 de novembre la casa per 23 dobles l'any al dr. Josep Sunyer, de Tarragona. També una «*botigueta*» de la casa del carrer Ample s'arrendarà per 9 lliures anuals.

L'any 1714 es repeteix l'arrendament als mateixos senyors. Desconeixem si en el període bèl.lic foren ocupades o no, però pensem que sí. El 28 de gener del 1715 l'arrendament de la casa del carrer Gignàs augmentava a 30 dobles anuals.

NOTES

1. Anton de Potau Molas i de Ferreró, donzell veí de Barcelona (natural de Tàrrega), signa capítols matrimonials amb Ignàsia de Gay i de Penyalosa el 7 de febrer del 1683 (Arxiu Històric de Protocols de Barcelona, notari Ramon de Vilava i Parlas, «Sizè llibre de Capítols Matrimonials» [1681-1689], ff. 81-89). Aquest any el pare d'ell i la mare d'ella, ambdós vidus, eren marit i muller. Els dos joves són declarats hereus universals de les dues famílies.
2. La casa dels marquesos de la Floresta fou restaurada el 1958 per la Mutua de Seguros de Tàrrega, que ocupa encara l'edifici. Per l'edifici, la seva història i reconstrucció i una breu pinzellada de la família, vegeu NOVELL I ANDREU, Ramon: *El Palacio de los Marqueses de la Floresta, de Tàrrega*, F. Camps Calvet, Tàrrega, 1958. També en parla breument, SEGARRA I MALLA en la *Història de Tàrrega. I (segles XI-XVI)*, Museu Comarcal, Tàrrega, 1984, p. 98 (del palau, pp. 96-98).
3. Arxiu Històric Comarcal de Tàrrega. Memorial de les terres del terme de Tàrrega (1704). Llibre d'Estimes de Tàrrega núm. 6.
4. AHCT, 2.4.1/141, cadastre del 1716.
5. AHCT, cadastre 1722.
6. AHCT, 2.4.1./140 «Recanació de l'any 1728 del terme de Tàrrega y dels horts de la vila».
7. La Tàrrega que ens ocupa, mitjançant l'anàlisi del cadastre del 1716, la va estudiar PERRIN, R.: «Richesse foncière et structures sociales à Tarrega d'après les premiers cadastres du XVIIIe siècle», a *Études et Travaux de Méditerranée*, 8 (1969): 305-311. Us remetem al seu estudi per una anàlisi global de l'agricultura de la Tàrrega de principis del segle XVIII.
8. El 1715 ja és denominada comtessa de la Rosa, tot i que Novell, op. cit., diu que el matrimoni es realitzà l'any 1718.

APÈNDIX DOCUMENTAL
ESTIMES DEL 1704. TERRES DEL MARQUES Dn. ANTON DE POTAU

Núm. propietat	Partida del terme	extensió jornal-porca	tipus conreu	valor estimat en lliures
185	Casa c/ Carme			1.200 ll.
334	Pla d'en Perelló	- 3	ferraginal	18
338	Era i clos	2- 5	«tros»	250
395	Camí Cervera / camí ofegat	4	erm	60
397	Idem	7- 1	«tros»	212
400	Idem	6-10	erm	137
500	Camí Altet / camí Mas Colom	5- 6	«tros»	165
518	Sant Eloi	3- 4	«tros»	33
743	Camí Verdú / camí Cercavins	25	vinya	750
820	Cercavins	6- 8	erm	266
847	Idem	1- 9	vinya	140
1069	El Pedregal	1- 1	hort	520
1070	Idem	1- 1	«tros»	238
1098	Idem	6- 8	«tros»	1.133
1102	Idem	5- 2	«tros»	826
1173	Rec davall Palafanga	2- 7	«tros»	545
1176	Rec Pedra Monera	4-10	«tros»	967
1229	Rec sèquia Condal i Planes	3- 6	vinya	770
1287	Idem	3- 6	olive. + campa	560
1416	Rec Calcines / camí Verdú	3		60
TOTAL		94,2		8.850

CADASTRE 1722 (còpia 1716). CONTRIBUCIÓ MARQUESA DE LA FLORESTA

Partida del terme	extensió jornal-porca	tipus conreu	contribució lliura-sou-diner
Casa carrer Carme (estimada 45 ll)			2 - 10
Corral (estimat 50 ll.)			5
Era i clos (estimat 15 ll.)			1
Les Planes	2- 7	campa classe 6	5 - 18 - 10
El Pedregal	- 9	idem	1 - 14 - 6
La Palafanga	1-11	idem	4 - 8 - 2
Les Condals	3- 7	idem	8 - 4 - 10
Sant Eloi	5	idem	11 - 10
Sant Eloi	3-10	idem	9 - - 2
Les Planes	1-10	idem	4 - 4 - 4
Les Planes	- 9	campa classe 9	1 - 4
Pla del Perelló	2	campa classe 16	1 - 3
Camí Ofegat	5- 3	erma classe 27	5 - 3
Camí Altet	2- 1	campa classe 16	1 - 3 - 11
Camí Altet	2	erma classe 27	2
Cercavins	-10	campa classe 16	9 - 6
Cercavins	- 5	vinya classe 14	6 - 3
Camí Verdú	17- 3	campa classe 16	9 - 18 - 4
Camí Verdú	1- 6	vinya classe 14	1 - 2 - 6
El Pedregal	- 9	hort classe 4	2 - 2 - 9

RECANACIÓ 1728. IGNASIA ABARCA, COMTESSA DE LA ROSA

Núm. propietat	Partida del terme	Extensió global en jornals	Tipus conreu i jornals
2	Les Canals	6,875	4,875 sembradura regadiu
			2 sembradura secà
6	Santa Clara	5,06	4,06 SR
			1 SS segona classe
23	La Canuda	2	SR
27	Pedra Molnera	5,25	SR
106	El Pedragal	1,875	0,875 SR
			1 hort primera qualitat
136	Molí de la Font	3,56	SR
172	Les Planes	3,875	3,25 SR
			0,625 vinya primera q.
256	Sant Eloi	25,625	15,375 SS 2a.
			4 SS 3a.
			2,75 vinya 1a.
			2 vinya 2a.
			1 erm
			0,5 oliveres 1a. (25)
385	Cercavins	1,625	0,75 SR
			0,5 SS 2a.
			0,25 vinya 1a.
			0,125 vinya 2a.
402	Creu Escapçada	7,187	3,5 SS 2a.
			1,75 SS 3a.
			0,75 erm
			0,75 olivers 1a. classe
			0,5 olivers 2a. classe
501	Dins la vila	0,187	hort primera qualitat
600	Sant Eloi	1,937	0,437 SS 2a.
			0,5 SS 3a.
			1 erm
612	Camí Altet	4,625	2,75 SS 2a.
			1,375 SS 3a.
			0,5 erm
727	Bosc Calbet	2,25	SS 2a.
739	Camí Ofegat	6,125	1,25 SS 3a.
			0,5 olivers 2a.
			4,375 erm
			0,375 olivers 1a. (15)
745	Idem	5,75	4,875 SS 3a.
			0,375 vinya 1a.
			0,375 vinya 2a.
			1 erm
			1 olivers 1a. (40)
749	Idem	2,25	SS 3a.
			0,75 olivers 2a. (30)
891	El Ferraginal	0,175	SS 2a.